

vilde nu tillade mig at henstille, om det ikke, uden at foraarstaae Administrationen videre Heilighed, vilde kunne tillades saadanne Følk, at de, istedetfor at betale deres Præmie 12 Gange om Aaret — jeg sigter naturligviis kun til dem, der betale Præmie maanedsviis — kunde betale den f. Ex. i 8 Gange, saaledes at de vare fritagne for at betale Præmie i de 4 Vintermaaneder imod at betale saameget mere i hver af de andre 8 Maaneder. Jeg troer, at en saadan Bestemmelse vilde bidrage ikke saa Lidet til at skaffe Anstalten Interessenter, idet det vilde være ulige lettere og beqvemmere f. Ex. for Murere og Tømmere, der jo næsten alene have deres Fortjeneste om Sommeren, og for andre med dem Etgestillede at tegne Forsikringer, naar de kunde betale deres Præmie heelt i de Maaneder, hvori de have Noget at fortjene, og være frie for at betale i de andre Maaneder, i hvilke de i Reglen Intet fortjene.

Sonne: Idet jeg kan slutte mig til de foregaaende ærede Taleres Anerkjendelse af, at dette Lovforslag er kommet frem, og idet jeg ret maa takke den høitærede Finantsminister, fordi der derved er aabnet Veilighed for Menigmand til at sikke sig paa sine gamle Dage eller sin Enke en Understøttelse, skal jeg, da Tiden er saa langt fremrykket, kun tillade mig at opholde mig ved et eneste Punkt, som endnu ikke er kommet under Dmtale, og som jeg dog troer bør tages under Overveielse. Der bestemmes i § 11, at naar den, paa hvis Liv der er tegnet Forsikring, vil foretage Reiser udenfor Europa, skal han anmeldte dette og forudbetale den Tillægspræmie, som derfor vil blive fastsat, og i det andet Stykke af Paragraphen tilføies der, at den, som forsømmer dette, betragtes, som om han havde anmeldt, at han ønskede Forsikringen hævet. Dette er en Bestemmelse, som er optagen fra Manen for den hidtilbestaaende Forsikringsanstalt, og som maaskee i 1842 kan have været meget rigtig. Da man imidlertid maa ønske og haabe, at den nye Forsikringsanstalt vil blive benyttet af et stort Antal Mænd, som ikke tidligere have benyttet

en saadan, og at Menigmand navnlig vil benytte den, saa troer jeg, at den nævnte Bestemmelse af Hensyn hertil, om det er muligt, bør undergaae nogen Modification. Der er nemlig en stor Deel af den danske Befolkning, som saa at sige altid er paa Reiser, idet der er en stor Deel af vore Medborgere, som ernærer sig ved Søfart. Dette er netop en Klasse, som man maa ønske fremfor mange andre vilde og kunde benytte Livsforfikkingsanstalten, og jeg skal derfor henstille til Overveielse, om det dog ikke skulde være muligt, at man med Hensyn til det af mig nævnte Punkt kunde tage et liberalt Hensyn til den paagjældende Klasse af Befolkningen. Der er i en anden Retning taget et overordentlig liberalt Hensyn ved § 11, nemlig til alle dem, der ere tvungne til at gaae i dansk Krigstjeneste. Tidligere var det bestemt, at Enhver, der gik i Krigstjeneste, ogsaa skulde melde dette og forudbetale en Tillægspræmie, men dette er ved § 11 frafaldet for den tvungne indenlandske Krigstjeneste, hvad jeg finder overmaade rigtigt. Men paa samme Maade vilde jeg ønske, at der mulig kunde træffes en imødekommende Bestemmelse med Hensyn til dem, der ernære sig ved Skibsfart paa lange Reiser. Jeg skal bemærke, at det ialfald vil være nødvendigt, at man foretager en Forandring i Bestemmelsen om den Tvang eller Straf, hvad det nu skal kaldes, som forekviues i det andet Stykke af § 11, nemlig at den, som forsonner at anmeldte, naar han vil foretage Reiser udenfor Europa, og at forudbetale Tillægspræmie derfor, skal betragtes, som om han havde anmeldt, at han ønskede Forsikringen hævet. Mangen Gang vil det nemlig ikke være muligt for den, der er paa en Sørejse indenfor Europa, at anmeldte, at han nu agter at foretage en Reise paa længere Tid, og at forudbetale Tillægspræmien. En Sømand, som er ude i Fart, vil ikke forud kunne vide, om han vil komme paa længere Reiser, og med Hensyn hertil troer jeg derfor, at der maa foretages en eller anden Modification i Paragraphens Bestemmelse. — Det var som sagt kun denne ene Bemærkning, som jeg meente idag at